

انتقاد روحانی از نادیده گرفتن نیازها در «مسکن مهر»:

ساختمان سازی در بیابان درست نیست

ایستنا: «حسن روحانی»، رئیس جمهوری در دیدار معاونان و مدیران ارشد بنیاد مسکن انقلاب اسلامی، به مناسبت سالروز تأسیس بنیاد مسکن، ضمن انتقاد از پروژه مسکن مهر، گفت: «اینکه تنها یک ساختمان دیواردار و سقف دار ساخته شود...

صفحه ۳

یکشنبه ۲۲ فروردین ۱۳۹۵ | ۲ رجب ۱۴۳۷ | ۱۰ آوریل ۲۰۱۶

محمد رضا عارف:

رودررو قرار دادن مسئولان و ارکان نظام کمکی به کشور نمی کند

امیدنامه: محمدرضا عارف در دیدار اعضای هیأت رئیسه اتاق اصناف ایران با بیان اینکه سرمایه نظام ما مردم هستند، بر ضرورت پاسخ گویی به مطالبات بحق ملت ایران تأکید کرد و با اشاره به نام گذاری سال ۹۵ به نام «اقتصاد مقاومتی، اقدام و عمل»...

صفحه ۲

سال سیزدهم | شماره ۲۵۵۵ | ۲۰ صفحه | ۱۰۰۰ تومان

سرمقاله

نعل وارونه

فریدون مجلسی . تحلیلگر روابط بین الملل

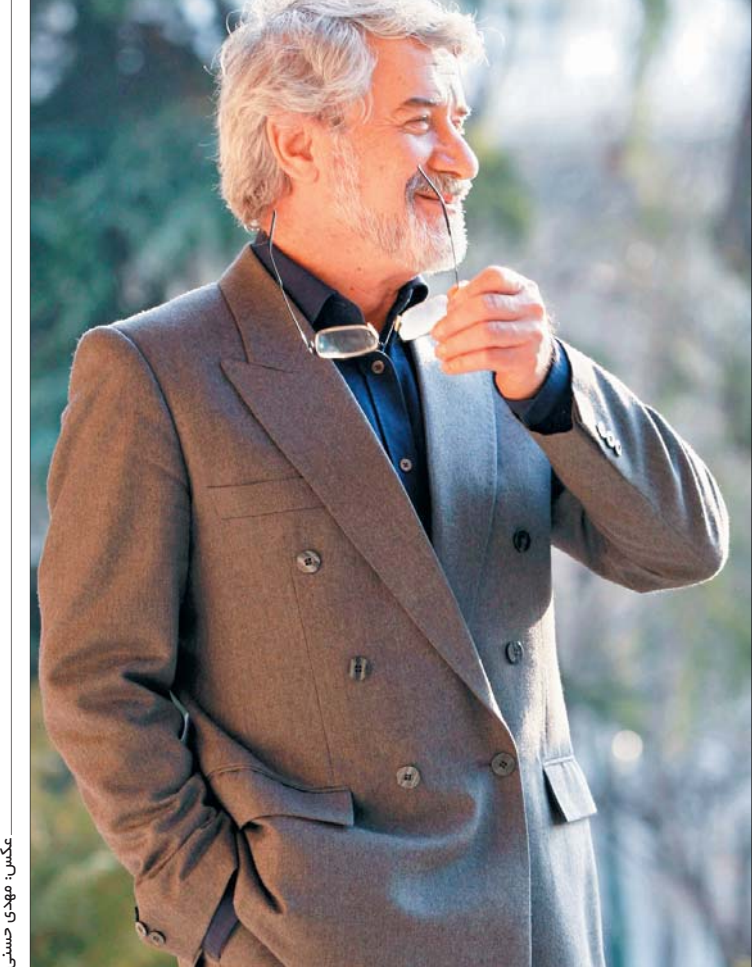

ما که خودمان در حال تحریم بودیم، چه اصراری است که به آن شرایط بازگردیم؟ ارتباطات بین المللی ما در مقطعی هشت ساله به حداقل کاهش یافته بود؛ با آنکه جمع صادرات نفت در آن دوره به ۸۰۰ میلیون دلار نافرجام هم رسید، تحریم تشدید شد و سپس چین و هند تنها مشتریان نفت ما شدند که با اجازه ویژه «بزرگ ترها»، مقداری نفت می بردند و به جای پولش نیز وعده سر خرمن بعد از تحریم یا قبول کالای خودشان را می دادند. برای دورزدن تحریم با درواقع دورزدن پول نفت، میلیاردها دلار و یورو به افرادی سپرده شد که تا پای اعدام هم «نم» پس نمی دهند. به نماینده رسمی کشور ایران که رئیس دولت بود، در دانشگاه کلمبیا ناسزا گفتند و در برزیل رئیس کلاتری فرودگاه یا کسی در آن حد را به استقبالش فرستادند. حتی روس ها و چینی ها هم در شورای امنیت کمکی نکردند و جلوی صدور آن «کاذبانه» های ویرانگر را نگرفتند. تازه قرار بود، ایران را مانند لیبی مشمول تحریم هوایی و دریایی هم بکنند. عربستان از آمریکا خواستار «کویدین سر مار» شده بود اما مدیران دولت ما، درهای کشور را روی کالاهای مصرفی گشوده بودند و حتی انگور، شلیل، پورشه و مرسدس «شب عید» برخی ها هم از خارج وارد می شد و صنایع کشور که تولیدات بسیاری از آنها مازاد بر مصرف داخلی و برای صادرکردن بود به دلیل تحریم تعطیل شد. سرانجام و در پایان آن دوران هشت ساله مهرورزی اصولگرایانه، از میان چندین نامزد ریاست جمهوری، یکی کلید رهایی را نشان داد و ملت به او رای دادند. اگر تحریم در نظر ملت خوب بود که وعده برداشتنتش چنان آرایی نمی آورد! اما از همان لحظه برخی بنای مخالفت گذاشتند تا بعد از امضا، با شعار وامضیتا تلاش کردند مانع تصویب آن در مجلس شوند پس از آن دوباره به سنگ اندازی در مسیر اجرای برجام روی آوردند. در شرایطی که کشتار حجاجین و اعدام غیرانسانی یک مخالف غیرمسلح، عربستان را نزد جهانیان در بن بست حیثیتی قرار داده بود، برخی بی تدبیری ها در داخل، آن کشور تجاوزگر را در مقابل جهانیان در مقام مظلوم و بیستناکار قرار داد و کشورهای منتفع از «صدقات» سعودی را به موضع گیری جمعی علیه ایران و حتی قطع رابطه واداشت و تازه برای تجاوزگری در جنگ نااعادالانه خود علیه مردم فقیر یمن نیز بهانه به دست آنان داد. ما کشوری قربانی موشک هستیم، پس حق ماست که خود را چنان مجهز کنیم که در برابر تکرار آن ماجراجویی ها بازدارنده باشیم. اما حتما بهانه جویی های برخی طرف های خارجی هم باید در محاسبات ما لحاظ شود. یادمان نرفته در موضوع انرژی هسته ای ما در برابر آژانس بین المللی انرژی اتمی متعهد به رعایت ضوابطی بودیم که ایرادهایی وارد و رفع روجوع شده بود، تا آنکه دولت پیشین بهانه هایی به دست داد تا با شکایت همان آژانس، امری که قابل پیشگیری بود به شورای امنیت کشیده شده و به صورت آن قطع نامه ما منجر شد. در شرایطی که دیوانه ای جنگ طلب و مدافع سرسخت رژیم اسرائیل در مبارزات مقدماتی ریاست جمهوری آمریکا در حال اوج گیری است، تحریکاتی که موجب برآوردن آرزوی اسرائیلی ها و تعویق همکاری بانکی و مبادلات دلاری و ایجاد تزلزل در شرکت های دیگر کشورها در معاملات با ایران شود، چه سودی برای مردم ایران دارد؟ ما چه نیازی به دوستی با دشمنی با کشوری در روابط بین الملل داریم که هیچ گاه در عالم همسایگی هم رعایت ما را نکرده است؟ اگر نگران روابط با کشوری دیگر هم هستیم می توانیم ارتباطات خود را جز در موارد رفع نیازهای بازرگانی و صنعتی اضطراری به حداقل برسانیم.

ادامه در صفحه ۴

گفت وگو با میر محمود موسوی ایران در غلاف پیچیده منطقه

صفحه ۶

عکس: مهدی حسینی

یادداشت

آگاهی رسانی با طعم کابوس

جامعه ببریم، بدون تردید جز جفا بر آنان و بستن پنجره هایی که به سوی امنیت غذایی می تواند باشد، انجام نداده ایم؛ البته آقای «حیات غیب» و همکارانشان باید به این پرسش عمومی پاسخ دهند که در تلاطم زیست محیطی موجود، کمک ۷۵۰ هزاردلاری سازمان ملل متحد و امثال آن را چگونه هزینه کرده اند و از غلظت چه بحرانی کاسته اند؟ کمک هایی که با عناوین پروژه توانمندسازی ایمنی زیستی، داده شده و می شود. آیا طرح مسائل حاشیه ساز و بی بازدهی مانند ترساندن مردم از چیزی که هنوز وجود ندارد، آدرس های انحرافی از مطالبات واقعی جامعه از این سازمان تلقی نمی شود؟ آیا انعکاس خبر آلودگی اکثر برج های شمال و در شرایطی که برج تراریخته هنوز در خط تولید قرار نگرفته است، از زمره نشر اکاذیب به شمار نمی آید؟ در خلال حداقل یک قرنی که از علوم کاربردی اصلاح نباتات گذشته است هزاران رقم اصلاح شده از گیاهان زراعی در دنیا پدید آمده اند. تمامی این ارقام با استفاده از روش های اصلاحی کلاسیک، زن های مورد نظر را از ژنوتیپ دیگری گرفته اند. آیا باید اصطلاح نوظهور آلودگی ژنی را درباره آنها نیز به کار برد؟ گیاهان تراریخته هم از زمره ارقام اصلاح شده های هستند که در آنها با استفاده از فناوری مهندسی ژنتیک به جای انتقال کروموزوم، ژن ها نشانه گذاری می شوند؛ البته با تخصص زیست محیطی نویسنده آن یادداشت، انتظار دانش حرفه ای در اصلاح نباتات را نباید داشت.

ادامه در صفحه ۴

عبدالحسین طوطیایی
پژوهشگر کشاورزی

روزنامه شرق (شانزدهم فروردین) در یادداشتی به قلم داوود حیات غیب، در تکراری مداوم و باز هم با ارائه فهرست بلندبالایی از امراض، ادعا کرده بود که این بیماری ها از محصولات تراریخته (فراورده های گیاهی مهندسی ژنتیک شده) ناشی می شود. تأکید بر انبوهی از بیماری ها که هرکدام در حوزه پزشکی تخصص متفاوتی را می طلبد و آن هم در غیبت و سکوت وزارت بهداشت و درمان و توسط یک کارشناس محیط زیست آیا از شگفتی ها به شمار نمی آید؟ در شرایطی که کشور ما از کران تا کرانش دستخوش آسیب ها و بحران های زیست محیطی است و هم وطنان عزیز ما از جنوب تا شمال غرب در معرض ریزگردهای حیات سوز در تبوتاب هستند، آیا جای شگفتی نیست که در اولین روزهای سال، چشم اندازی از انواع بیماری ها و آن هم براساس یک تلقی غیرحرفه ای برای مردم ترسیم شود؟ بحث بر سر باید یا نباید توسعه فناوری تولید محصولات تراریخته (اگر هم فصل مشترکی با حراست از محیط زیست داشته باشد) به دلیل نوبایی، باید در حال حاضر در وادی تخصص و صاحب نظران واکاوی شود. اگر بخواهیم در شتابی زوردرس مخالفت های پرسش آمیز خود را با تن پوش کابوس به عرصه

یادداشت . اقتصاد

در حاشیه تراز مثبت تجاری خارجی ایران

۲- نظر به کاهش درآمدهای نفتی، این اتفاق می بایست زودتر رخ می داد، اما دو عامل، نخست، تسویه بدهی های فروش نفت کشورهایمانند چین و هند در قبال واردات کالاهای مصرفی معمولاً ارزان و بنجل (از قبیل خودرو و منسوجات، پوشاک و کفش از چین) و دوم، گسترش نیافتن و تعمیق رکود اقتصادی که امکان مصرف آنها را می داد، کاهش واردات را به تعویق انداخت.

۳- موضوعات بسیار مهم دیگری از قبیل میزان بالای بد اظهاری و کم اظهاری در گمرک ها که در سال های اخیر به ویژه در واردات از کشورهای چین، امارات عربی و ترکیه به شدت بالا رفته، در کاهش ارزش اسمی واردات تأثیر بسزایی داشته است. معضل کم اظهاری در دو محور واردات از کشورهای همسایه و آسیایی و کالاهای مصرفی و نهایی به شدت رواج دارد. همچنین قاچاق ۱۰ تا ۲۰ میلیارد دلاری در نظر گرفته نشده است. پیش از آنکه درآمدهای صادرات نفت بالا رود، واردات کشور اغلب از کشورهای اروپایی صورت می گرفت که از درجه پایین تخلقات گمرکی برخوردار بود.

۴- کمکان طبق روش مالوف دولت های پیشین، صادرات میعانات نفتی و اقلای که مصداق بارز صادرات نفتی محسوب می شوند، جزء صادرات نفتی محسوب شده اند. تراز تجاری مثبت صادرات غیرنفتی هنگامی که براساس رویه قبل از دولت دهم محاسبه شود (بدون احتساب میعانات گازی و موارد مشابه) همچنان منفی خواهد بود.

احسان سلطانی
پژوهشگر

گمرک ایران با انتشار گزارش کارنامه تجارت خارجی ایران اعلام کرد پس از ۳۷ سال، در سال ۱۳۹۴ تراز بازرگانی خارجی ایران با مازاد ۹۱۶ میلیون دلاری، مثبت شد. در سال ۱۳۹۴ ارزش صادرات غیرنفتی ایران، با افزایش ۱۶ درصدی نسبت به سال قبل از آن، به ۴۲ میلیارد و ۴۱۵ میلیون دلار و کل ارزش کالای وارداتی با کاهش ۲۳ درصدی به ۴۱ میلیارد و ۴۰۰ میلیون دلار رسید. هرچند تراز بازرگانی خارجی مثبت، در کلیت خود می تواند امری مطلوب تلقی شود، اما در هر اقتصادی جزئیات آن است که کیفیت و چگونگی و تأثیرات آن را روشن می کند. در رابطه با روند تجارت خارجی سال ۱۳۹۴ توجه به موضوعات زیر لازم است.

۱- تراز مثبت با کاهش حجم کلی تجارت همراه بوده است که آن هم ناشی از تشدید و تعمیق رکود اقتصادی، کاهش تولید داخلی و تنزل توان مصرف خانوارهاست. آنچه در عمل اتفاق افتاده، رشد اقتصادی منفی بوده و در نتیجه با کاهش حجم اقتصاد، حجم تجارت خارجی و به تبع آن واردات نیز کاهش یافته است. از سوی دیگر، کاهش واردات مواد اولیه و واسطه های واحدهای تولیدی و ماشین آلات و تجهیزات صنعتی، از عوامل مهم تنزل واردات به شمار می رود که امری مطلوب نیست.

حرف اول

معلم فداکار

رحیم عبادی
عضو هیأت علمی دانشگاه فرهنگیان

هفته گذشته کتاب فداکاری بازهم شکفته شد و زنده یاد «حمیدرضا گنگوزهی»، معلم فرهیخته با نثار جان خویش، راه فداکاری در عرصه تعلیم و تربیت را استمرار بخشید. این نخستین بار نیست که معلم فداکاری برای نجات جان شاگردانش همه هستی خود را تقدیم می کند و قطعاً آخرین بار هم نخواهد بود؛ گویا اقتضای شغل معلمی است که همچون شمعی بسوزد تا پروانه ها زندگی را تداوم بخشد. درس های فراوانی در این فداکاری نهفته است از جمله: ۱- معلمی شغل نیست، عشق است و هنر، بخشیدن است و حیات دادن، فداکاری است و از خودگذشتن؛ نمونه اش زنده یاد «حمیدرضا گنگوزهی» که در آغاز زندگی مشترک در شرایطی که هنوز شرایط شغلی ناپایداری داشت، از همه چیزش برای حیات شاگردان خویش گذشت. ۲- فداکاری معلمان قابل تقدیر است اما این یک سوی واقعیه است؛ آن سوی دیگر مسئولیت هایی است که برعهده دیگران قرار می گیرد. نایسامانی های برخی فضاهای آموزشی و قربانی شدن سالانه تعدادی از دانش آموزان امری است که نباید از آن غفلت شود و بر مسئولیت و پاسخ گویی وزارت آموزش و پرورش به ویژه «سازمان نوسازی و تجهیز مدارس» می افزاید. این مهم با ارسال پیام تسلیت و اعلام همدردی از سوی مسئولان ذی ربط تسکین نمی یابد.

ادامه در صفحه ۴

همکار گرمی، جناب آقای علی علیخانی

درگذشت پدر گر امیتان را به شما و خانواده محترم تسلیت می گویم و خود را در اندوه شما شریک می دانیم.
روزنامه شرق

برادر عزیز، جناب آقای علی علیخانی

بانهایت تأسف و تأثر مصیبت وارده را تسلیت عرض نموده و از خداوند متعال برای آن مرحوم رحمت واسعه و برای جنابعالی و خانواده محترم صبر و اجر مسألت داریم.
برنارد عزرائیلیان - رضا ابری

برای درج تبلیغات خود در وبسایت روزنامه شرق با ما تماس بگیرید

دومین روزنامه پربازدید ایران در فضای مجازی

۸۸۱۹۳۹۷۹-۸۸۱۹۲۸۷۷

sharghdaily.ir

هاکوپیان

کلکسیون متنوع بهاری

با استایل و پارچه های ایتالیایی

در فروشگاه های سراسر کشور

۰۲۱-۸۸۸۲۳۴۱۲

HACOUPIAN.NET